

## Arrest

**nr. 330 691 van 06 augustus 2025**  
**in de zaak RvV X / XI**

**Inzake:**       **X**

**Gekozen woonplaats:**   **ten kantore van advocaat D. GEENS**  
                                  **Lange Lozanastraat 24**  
                                  **2018 ANTWERPEN**

**tegen:**

**de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen**

### **DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,**

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Surinaamse nationaliteit te zijn, op 3 maart 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 7 februari 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 mei 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 juni 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van verzoekende partij en haar advocaat H. VAN NIJVERSEEL *loco* advocaat D. GEENS.

### **WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:**

#### **1. Over de gegevens van de zaak**

1.1. Verzoekster, die verklaart van Surinaamse nationaliteit te zijn, is volgens haar verklaringen België binnengekomen op 1 juli 2024 en heeft een verzoek om internationale bescherming ingediend op 6 augustus 2024.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoekster door de Dienst Vreemdelingenzaken op 27 september 2023 overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS). Op het CGVS werd verzoekster gehoord op 13 januari 2025.

1.3. Op 7 februari 2025 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 11 februari 2025 aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

#### *"A. Feitenrelaas*

*Volgens uw verklaringen bezit u de Surinaamse nationaliteit en bent u afkomstig uit Brokopondo. Rond januari of februari 2023 begon u een relatie met J.(...) M.(...). J.(...) kocht een ticket voor u om naar Nederland te reizen. Op 25 mei 2023, de avond voor uw vertrek, gaf J.(...) u een pak om in uw koffer te steken en mee te nemen naar Nederland. Hij wilde u niet vertellen wat erin zat. Toen u de volgende ochtend, op 26 mei 2023, het pak opende zag u dat er drugs in zat. U gooide de drugs weg in Suriname alvorens u naar de luchthaven vertrok. Aangekomen in Nederland, op 26 mei 2023, kreeg u telefoon dat u de drugs moest leveren. De bellers bedreigden u en zeiden dat ze wisten waar u woonde. Ze belden u een maand à anderhalve maand, elke dag, tien keer per dag op met de boodschap dat ze u zouden vermoorden als u de drugs niet leverde. De dag van uw geplande vertrek na drie maanden, stuurden ze u een bericht dat u in Suriname vermoord zou worden. U ontdekte later dat J.(...) in een bende zit die zich bezig houdt met berovingen en cocaïne. U verliet Nederland en kwam op 1 juli 2024 kwam u aan in België.*

*U diende op 6 augustus 2024 een verzoek om internationale bescherming in in België.*

*Bij terugkeer naar Suriname vreest u vermoord te worden door de bende van J.(...).*

*Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u neer: uw origineel paspoort met visum voor Nederland en het origineel paspoort van uw dochter met visum voor Nederland van uw dochter, uw originele identiteitskaart, uw origineel familieboekje.*

#### *B. Motivering*

*Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar heeft gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.*

*Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.*

*Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een gegronde vrees voor vervolging heeft zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève. U maakt evenmin een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, §2, a) of b) van de Vreemdelingenwet aannemelijk.*

*Het is ongeloofwaardig dat u een relatie had met J.(...) M.(...). U weet heel weinig over hem, hoewel u enkele maanden een relatie met hem had:*

*U weet niet wat het beroep van J.(...) was (CGVS, p. 4).*

*U weet niet in welke straat in Brokopondo J.(...) woonde, terwijl u zegt dat u er wel geweest bent (CGVS, p. 4).*

*U weet niet met wie J.(...) samenwoonde (CGVS, p. 5).*

*U kan niet schatten hoe vaak J.(...) in Paramaribo kwam (CGVS, p. 5).*

*U weet niet waarom J.(...) naar Paramaribo kwam. U heeft hem dit ook niet gevraagd (CGVS, p. 5).*

*U weet niet wie de vrienden van J.(...) waren en u weet ook niet waar zij woonden (CGVS, p. 6)*

*U kent de familie van J.(...) niet. U weet niet hoeveel broers of zussen hij heeft. U weet niet of hij kinderen had (CGVS, p. 6).*

*U weet niet hoe J.(...) aan het geld kwam om uw vliegtuigtickets naar Nederland te betalen (CGVS, p. 10).*

*U heeft geen foto's of andere bewijzen van J.(...). U weet ook niet of J.(...) sociale media heeft (CGVS p. 6-7).*

*U heeft op dit moment geen contact meer met J.(...) en u weet niet waar hij is. U heeft ook niets ondernomen om te weten te komen waar J.(...) is (CGVS, p. 5)*

*Het is bovendien niet geloofwaardig dat J.(...) drugs in uw bagage stak:*

*Tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS stelt u dat J.(...) slechts een kwartier gebleven is en daarna vertrokken is (CGVS, p. 7, 11). U heeft hem daarna niet teruggezien (CGVS, p. 11). Bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) stelt u dat J.(...) die avond bij u geslapen heeft en vroeg vertrokken is (vragenlijst CGVS, dd. 25/09/2024, vraag 3.5.). Met deze tegenstrijdigheid geconfronteerd, stelt u dat hij niet echt geslapen heeft. Hij is gekomen en lag en is daarna onmiddellijk vertrokken (CGVS, p. 15). Deze uitleg kan niet overtuigen.*

*Bij de DVZ stelt u dat J.(...) met vrienden bij u thuis kwam, bij het CGVS stelt u dat J.(...) alleen bij u thuis kwam en niet met vrienden (vragenlijst CGVS, vraag 3.5.; CGVS, p. 11). Geconfronteerd met deze tegenstrijdig stelt u dat hij alleen kwam, maar dat er dagen waren dat hij wel met een groep mensen kwam (CGVS, p. 15). Dit is geen verklaring voor de tegenstrijdigheid over de dag van het incident zelf.*

*U zegt eerst dat J.(...) vertrok en dat u dan om twaalf uur keek wat er in de verpakking zat, later zegt u dat J.(...) pas aankwam na twaalf uur (CGVS, p. 7, 10). Nog verder in het onderhoud stelt u dat u heel vroeg in de ochtend opstond om te kijken wat er in de verpakking zat. Daarna verandert u uw verklaring weer en stelt u dat u in de avond nog keek wat er in de verpakking zat (CGVS, p. 7, 10). U bent dus inconsistent in uw verklaringen doorheen het onderhoud.*

*Het is ongeloofwaardig dat u in Nederland een maand tot anderhalve maand lang tot wel tien keer per dag gebeld werd door drugscriminelen:*

*Bij de DVZ stelt u dat u pas de dag na aankomst in Rotterdam opgebeld werd (vragenlijst CGVS, vraag 3.5.). Bij het CGVS stelt u dat u al een paar uurtjes na aankomst werd opgebeld door de criminelen (CGVS, p. 13). Hiermee geconfronteerd, stelt u dat u misschien in de war was door het tijdverschil met Suriname (CGVS, p. 15). Dit is geen overtuigende uitleg. Hoewel er een tijdverschil is tussen Nederland en Suriname, kan er verwacht worden dat u zich na aankomst in Nederland ervan bewust zou zijn wanneer er een nieuwe dag begint.*

*U weet niet wie de mensen waren die u belden in Nederland en heeft ook niets gedaan om dit te achterhalen (CGVS, p. 13).*

*De drugscriminelen in Nederland belden u een maand à anderhalve maand tot wel tien keer per dag om u te bedreigen en gaven u nooit de kans om uit te leggen wat er met de drugs gebeurd was. Bovendien gaven ze ook nooit gevolg aan hun bedreigingen. U heeft er geen verklaring voor waarom ze hun bedreigingen nooit hebben waargemaakt (CGVS, p. 13, 14).*

*U werd een maand tot anderhalve maand lang tot wel tien keer per dag gebeld met bedreigingen, maar bent niet naar de politie gestapt in Nederland. U zegt dat het mogelijk was om de politie te bellen, maar dat u dat niet gedaan. U wist naar eigen zeggen niet wat u moest doen en had een black out. U kwam niet op het idee om te bellen naar de politie voor uw veiligheid (CGVS, p. 14).*

*Door het geheel van bovenstaande vaststellingen kan er geen geloof worden gehecht aan uw vrees ten aanzien van Suriname.*

*Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend kan worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.*

*Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie blijkt dat het geweld in Suriname er onder meer de vorm aanneemt van (kleine) gemeenrechtelijke criminaliteit, zoals diefstallen op straat. Het merendeel van de misdaden wordt gepleegd door individuele misdadigers of bendes.*

*Dit gemeenrechtelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld geviséerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. materieel gewin, etc.). Het (crimineel) geweld in Suriname is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.*

*De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in Suriname actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.*

*De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande beslissing geenszins veranderen: uw origineel paspoort en dat van uw dochter, uw originele identiteitskaart en uw origineel familieboekje bewijzen louter de Surinaamse nationaliteit van u en uw dochter. Deze wordt niet door het CGVS betwist. Het visum van uw dochter en uzelf bewijzen enkel dat u legaal naar Nederland reisde.*

### C. Conclusie

*Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."*

#### 2. Over de rechtspleging

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

*"Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf."*

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of hem de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

#### 3.1. Verzoekschrift

In een enig middel beroept verzoekster zich op de schending van artikel 1 van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Vluchtelingenverdrag), van artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna: EVRM), van artikel 48 tot en met 48/6 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), het zorgvuldigheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht.

Na een theoretisch betoog aangaande een deel van de aangevoerde rechtsbepalingen gaat verzoekster in op de diverse weigeringsmotieven van de bestreden beslissing. Verzoekster is van oordeel dat zij als vluchteling moet worden erkend. In ondergeschikte orde meent verzoekster dat haar de subsidiaire beschermingsstatus dient te worden verleend.

#### 3.2. Stukken

Verzoekster voegt geen bijkomende stavingstukken toe aan haar verzoekschrift.

#### 3.3. Beoordeling

##### 3.3.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

##### 3.3.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M., pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze

Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven en dat haar bijgevolg het voordeel van de twijfel wordt gegund indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

*“a) de asielzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn aanvraag te staven;*

*b) alle relevante elementen waarover de asielzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*

*c) de verklaringen van de asielzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag;*

*d) de asielzoeker heeft zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*

*e) er is vast komen te staan dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd.”*

### 3.3.3. Ontvankelijkheid van het middel

In zoverre verzoekster de schending van artikel 3 van het EVRM aanvoert, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houdt de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel in.

### 3.3.4. Motieven van de bestreden beslissing

3.3.4.1. In de bestreden beslissing worden verzoekster de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd om volgende redenen:

(i) het is ongeloofwaardig dat verzoekster een relatie heeft gehad met J.M.. Ondanks dat ze enkele maanden een relatie heeft gehad met hem kan verzoekster geen informatie geven over: het beroep van J.; in welke straat J. in Brokopondo woonde; hoe vaak en waarom hij naar Paramaribo kwam; wie zijn vrienden waren of waar zij woonden; wie zijn familieleden zijn en hoe J. aan het geld kwam om de vliegtickets naar Nederland te betalen. Verzoekster heeft verder ook geen foto's of andere bewijzen van J. kunnen neerleggen, weet niet of hij sociale media heeft en weet ook niet waar hij is;

(ii) het is niet geloofwaardig dat J. drugs in verzoeksters bagage stak:

(a) verzoekster heeft tegenstrijdige verklaringen afgelegd op de DVZ en het CGVS met betrekking tot wanneer ze J. voor de laatste keer heeft gezien en hoelang hij bij haar is gebleven;

(b) verzoekster heeft op de DVZ en het CGVS ook tegenstrijdige verklaringen afgelegd over het moment waarop J. bij haar thuiskwam en met wie hij zou zijn gekomen;

(c) verzoekster legde geen consistente verklaringen af over het moment waarop ze in de verpakking keek;

(iii) dat verzoekster in Nederland een maand tot anderhalve maand lang tot wel tien keer per dag gebeld werd door drugscriminelen, is ongeloofwaardig;

(a) verzoekster heeft bij de DVZ en het CGVS tegenstrijdige verklaringen afgelegd over het moment waarop ze werd gebeld door criminelen;

(b) verzoekster weet niet wie de mensen waren die haar belden in Nederland en heeft ook niets gedaan om dit te kunnen achterhalen;

(c) verzoekster heeft niet kunnen verklaren waarom de bedreigingen van de criminelen nooit effectief tot stand kwamen;

(d) verzoekster is naar aanleiding van de bedreigingen nooit naar de politie gestapt in Nederland;

(iv) uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie blijkt dat het geweld in Suriname er onder meer de vorm aanneemt van (kleine) gemeenrechtelijke criminaliteit, zoals diefstallen op straat. Dit gemeenrechtelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c Vreemdelingenwet, met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Het (crimineel) geweld in Suriname is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard. Na grondige analyse van de beschikbare informatie werd geconcludeerd dat er voor burgers in Suriname actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Verzoekster bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken;

(v) de documenten die verzoekster voorlegt zijn niet van die aard dat ze de appreciatie van haar verzoek om internationale bescherming in positieve zin kunnen ombuigen.

Al deze motieven worden omstandig toegelicht in de bestreden beslissing.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

### 3.3.5. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

3.3.5.1. Verzoekster begon in 2023 een relatie met J., die haar overhaalde om naar Nederland te reizen met een pakket waarvan ze de inhoud niet kende, achteraf bleek dat het vermoedelijk om drugs ging. Voor haar vertrek besloot zij het pakket weg te gooien. Eenmaal in Nederland werd zij echter bedreigd en onder druk gezet om het pakket alsnog af te leveren. Later ontdekte verzoekster dat J. deel uitmaakt van een criminele bende en dat zij door hem allicht was gebruikt als drugstransport. Uit angst is zij naar België gevlucht. Verzoekster vreest dat zij bij terugkeer naar Suriname door J. en zijn bende zal worden vermoord.

3.3.5.2. Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad, in navolging van de commissaris-generaal, dat verzoekster geen geloofwaardige elementen aanbrengt waaruit blijkt dat zij haar land van herkomst is ontvlucht of dat zij er niet naar zou kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin.

3.3.5.3. Allereerst stelt verweerder in de bestreden beslissing dat het ongeloofwaardig is dat verzoekster een relatie heeft gehad met J.M. Hoewel verzoekster aangeeft enkele maanden een relatie met hem te hebben gehad, beschikt zij volgens verweerder over weinig informatie over J.M.. Zo weet zij niets over zijn beroep, de straat waarin hij in Brokopondo woonde, hoe vaak en waarom hij naar Paramaribo kwam, wie zijn vrienden waren of waar zij woonden, en kent zij ook zijn familieleden niet. Daarnaast is het voor verweerder ongeloofwaardig dat verzoekster niet weet hoe J.M. het geld voor de vliegtickets naar Nederland heeft verkregen. Verder beschikt zij over geen enkel bewijs van de relatie, zoals foto's of berichten, weet zij niet of J.M. actief is op sociale media, heeft zij geen contact meer met hem en weet zij niet waar hij zich momenteel bevindt.

Verzoekster stelt in haar verzoekschrift dat zij naar best vermogen een antwoord heeft proberen te formuleren op de vragen. Zij verwijst naar haar verklaringen en stelt dat er rekening dient te worden gehouden met haar persoonlijkheid en achtergrond.

In dit verband beklemtoont de Raad dat van een verzoeker om internationale bescherming, die beweert te vrezen voor zijn of haar leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag worden verwacht dat er nauwkeurige, consistente en doorleefde verklaringen kunnen worden afgelegd over de kernelementen van de vrees waaronder de oorsprong ervan alsook de gevolgen, *in casu* eenvoudige elementen die betrekking hebben op het persoonlijk leven van J.. Dit dient dit zo volledig en gedetailleerd mogelijk te worden gedaan en dit reeds van bij het eerste interview, daar op verzoekster de verplichting rust om de volledige medewerking te verlenen aan de asielprocedure. Het mag immers verbazen dat verzoekster geen bijkomende informatie kan geven aangaande de persoon met wie zij enkele maanden een relatie heeft

gehad en die ze bijna dagdagelijks zag (administratief dossier, notities van het persoonlijk onderhoud (hierna: NPO), p. 5-6). Ten overvloede kan hieraan worden toegevoegd dat uit verzoeksters verklaringen blijkt dat zij geen ernstige pogingen heeft ondernomen om bijkomende informatie te verkrijgen aangaande J.. Gebrekkige en vage verklaringen aangaande eenvoudige elementen over zijn leven, doen afbreuk aan de ernst en de geloofwaardigheid van de ingeroepen vrees voor vervolging. Wat betreft het betoog inzake het rekening houden met haar persoonlijkheid en achtergrond, merkt de Raad op dat zij niet uiteenzet op welke wijze er rekening dient te worden gehouden hiermee en hoe dit een invloed zou kunnen hebben op de besluitvorming.

In zoverre verzoekster stelt dat zij sinds 2023 niet meer is teruggekeerd naar Suriname en zij een bepaalde overlevingsstrategie heeft ontwikkeld waarbij stress en gebeurtenissen die ze heeft meegemaakt ertoe hebben geleid dat zij zich niet meer zoveel kan herinneren, benadrukt de Raad dat verzoekster met dit betoog de motieven van de bestreden beslissing niet in positieve zin kan ombuigen. Stress en spanning tijdens interviews gelden voor elke verzoeker, nu elk verzoek om internationale bescherming gepaard gaat met een bepaalde mate van stress. Verzoekster toont echter niet aan dat haar geheugen zou zijn aangetast of dat zij geen accurate informatie kan geven over eenvoudige en essentiële vragen omtrent haar voormalige partner of omtrent haar vluchtrelaas.

Verzoekster verwijst in het verzoekschrift opnieuw naar haar afgelegde verklaringen en stelt dat de relatie met J. is begonnen begin 2023 en slechts enkele maanden heeft geduurd. Hierdoor heeft zij geen diepgaande kennis over hem kunnen opdoen. Volgens verzoekster had J. de intentie haar in te zetten voor drugstransport en heeft hij bewust weinig persoonlijke informatie met haar gedeeld, zodat zij bij een eventuele arrestatie door de autoriteiten geen nadere gegevens over hem zou kunnen verstrekken. Zij benadrukt bovendien dat zij geweigerd heeft een onjuist of overdreven beeld van de relatie te schetsen.

De Raad stelt in dit verband vast dat verzoekster zich met dit betoog eveneens beperkt tot het herhalen van haar eerder afgelegde verklaringen zonder concrete pertinente informatie te verschaffen. Het is immers aan verzoekster om een bepaald zicht te bieden op de problemen die zich zouden hebben voorgedaan en die ertoe hebben geleid om internationale bescherming te verzoeken in België. Verzoeksters verweer doet geen afbreuk aan de motieven in de bestreden beslissing.

3.3.5.4. In de bestreden beslissing geeft verweerder aan dat de verklaringen over het drugstransport niet geloofwaardig worden geacht. Zo wordt het verhaal dat J. drugs in de bagage van verzoekster heeft gestopt, niet gevolgd.

Dit komt doordat verzoekster tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd bij de DVZ en het CGVS over wanneer ze J. voor het laatst heeft gezien voor haar vertrek en hoelang hij bij haar is gebleven. Daarnaast was ze ook inconsistent over het moment waarop J. bij haar thuis arriveerde, met wie hij zou zijn gekomen, en wanneer zij in de verpakking zou hebben gekeken.

Verzoekster verwijst in het verzoekschrift naar de vraagstelling tijdens de interviews en het feit dat verschillende personen het interview hebben afgenomen, waardoor er verschillen zijn ontstaan die zij later bij het CGVS heeft kunnen toelichten.

Vooreerst stelt de Raad vast dat verzoekster, in tegenstelling tot hetgeen zij betoogt, niet consequent is geweest over wanneer ze J. voor het laatst heeft gezien, of hij is blijven slapen, met wie hij kwam en wanneer zij nog in de verpakking heeft gekeken (NPO, p. 7; 10; 11 en 15). Het betoog dat er verschillen zijn ontstaan omdat er onder andere verschillende personen het interview hebben afgenomen, kan niet als verschoning gelden. Dit blijkt ook niet uit de stukken van het administratief dossier. Bovendien zijn de ambtenaren van het CGVS onpartijdig en hebben dezen geen persoonlijk belang bij een positieve of negatieve beslissing ten aanzien van een verzoeker. Als dusdanig bieden zij de nodige garanties inzake objectiviteit.

Verder wordt in het verzoekschrift betoogd dat het verslag van het persoonlijk onderhoud van de DVZ een afbreuk kan doen aan de geloofwaardigheid van de verklaringen die zij heeft afgelegd en dat haar handtekening op dit document bijzonder relatief is nu niet kan worden nagegaan wat er precies tot stand is gekomen. Zij stelt dat zij niet werd bijgestaan door een vertrouwenspersoon of een raadsman en er aldus geen enkele controle heeft plaatsgevonden. Zij voegt hieraan toe dat haar antwoorden op de DVZ kort dienden te zijn.

Vooreerst stipt de Raad aan dat de asielprocedure geen jurisdictionele procedure is, maar een administratieve. De rechten van verdediging zijn niet onverkort van toepassing op beslissingen die worden genomen in het kader van de Vreemdelingenwet. Zo bestaat er geen verplichting tot het houden van een tegensprekelijk debat noch is er enige wettelijke bepaling voorhanden die de DVZ voorschrijft verzoekers om internationale bescherming voor of tijdens hun gehoor te laten bijstaan door een advocaat. Verzoekster toont ook niet aan dat de afwezigheid van een advocaat bij de DVZ met zich meebrengt dat haar verklaringen als onbestaande moeten worden beschouwd. Er is de Raad evenmin een wettelijke bepaling in die zin bekend. Verzoekster toont daarenboven niet *in concreto* aan op welke wijze de bijstand van een advocaat een weerslag zou kunnen hebben gehad op haar verklaringen bij de DVZ, temeer zij ten overstaan van het CGVS

alwaar zij de bijstand van een advocaat had, verklaarde dat het gehoor bij de DVZ goed verliep en dat zij alle essentiële elementen heeft kunnen weergeven (NPO, p. 1). De Raad benadrukt volledigheidshalve dat het gehoorverslag bij de DVZ wordt opgesteld door een onpartijdige ambtenaar die er geen persoonlijk belang bij heeft de verklaringen van de kandidaat-verzoeker om internationale bescherming onjuist weer te geven. Het geniet, tot bewijs van het tegendeel, een vermoeden van wettigheid en overeenstemming met de werkelijkheid. Het verweer dat de handtekening bijzonder relatief is en dat er niet kan worden nagegaan wat er exact heeft plaatsgevonden, doet hier geen afbreuk aan. Verzoekster geeft immers niet concreet weer welke onregelmatigheden hebben plaatsgevonden of welke incorrecte weergaves er zouden zijn gegeven.

Verder herhaalt de Raad dat het feit dat het interview bij de DVZ korter en in andere omstandigheden verloopt dan dat bij het CGVS, niets afdoet aan de verwachting dat een verzoeker om internationale bescherming, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, bij het invullen van de vragenlijst op de DVZ de voornaamste elementen ter ondersteuning van het beschermingsverzoek aanbrengt. Hij dient dit zo volledig, correct en nauwkeurig mogelijk te doen en dit reeds van bij het eerste interview, daar op hem de verplichting rust om zijn volledige medewerking te verlenen aan de asielprocedure. Afgezien van het feit dat de vragenlijst niet tot doel heeft een uitvoerig of gedetailleerd overzicht van alle elementen of feiten te geven, kon evenwel redelijkerwijze van verzoekster worden verwacht dat zij voldoende nauwkeurige en consistente verklaringen aflegt over de omstandigheden en redenen van de voorgehouden vervolgingsproblemen.

In zoverre verzoekster opnieuw verwijst naar stress tijdens de asielprocedure, kan worden verwezen naar hetgeen werd gesteld onder punt 3.3.5.3. van dit arrest.

3.3.5.5. Tot slot stelt verweerder dat de verklaringen van verzoekster over de bedreigingen in Nederland niet geloofwaardig zijn. Ze zou een maand tot anderhalve maand lang dagelijks tot tien keer gebeld zijn geweest door drugscriminelen, maar gaf bij de DVZ en het CGVS tegenstrijdige verklaringen over wanneer deze telefoontjes plaatsvonden. Verzoekster weet niet wie de bellers waren en heeft niets ondernomen om dit te achterhalen. Ook kon ze niet uitleggen waarom de bedreigingen nooit daadwerkelijk zijn uitgevoerd. Bovendien heeft ze, ondanks de ernst van de bedreigingen, geen aangifte gedaan bij de politie in Nederland.

Verzoekster stelt in haar verzoekschrift dat ze omwille van angst voor de drugsbende geen bescherming heeft verzocht bij de Nederlandse autoriteiten.

De Raad benadrukt in dit verband dat indien verzoekster in wezen bedreigd werd, het weinig te vatten is waarom zij niet eens de moeite heeft gedaan om zich te wenden tot de Nederlandse autoriteiten. De vaststelling dat verzoekster niet de moeite nam, ondermijnt dan ook wel degelijk de geloofwaardigheid van haar vluchtrelaas.

3.3.5.6. De Raad stelt voorts vast dat verzoekster geen verweer voert tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de documenten die zij voorlegt, zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal, die worden toegelicht in de bestreden beslissing, deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door haar voorgehouden vrees voor vervolging.

3.3.5.7. Gelet op het voorgaande dient vastgesteld te worden dat verzoeksters vluchtrelaas niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

3.3.5.8. Voorgaande vaststellingen volstaan tevens voor de Raad om vast te stellen dat voor verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking kan worden genomen.

### 3.3.6. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan het vluchtrelaas van verzoekster, waarop zij zich eveneens beroept om de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent dus dat verzoekster dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas om aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Waar verzoekster aanvoert dat zij bij een terugkeer naar Suriname zou terechtkomen in een situatie van extreme armoede en er geen netwerk heeft, betreft dit een loutere bewering die niet gestaafd wordt en die in tegenspraak is met de elementen van het dossier, waaruit blijkt dat verzoekster in Suriname bij haar moeder inwoonde, er ook nog andere familie heeft en een diploma in de zorg heeft behaald.



De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekster een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige vluchtrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Met betrekking tot artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet ziet de Raad noch in het administratief of rechtsplegingsdossier, noch in onderhavig verzoekschrift enig element dat de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van voormelde rechtsgrond zou kunnen verantwoorden. Verzoekster brengt zelf geen gegevens in dit verband aan.

Bijgevolg maakt verzoekster niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

3.3.7. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoekster niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoekster toont evenmin aan dat zij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

3.3.8. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoelen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekster bij het CGVS uitvoerig werd gehoord.

Tijdens dit persoonlijk onderhoud kreeg zij de mogelijkheid haar vluchtmotieven uiteen te zetten en haar argumenten kracht bij te zetten, kon zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft zij zich laten bijstaan door haar advocaat. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoekster en op alle dienstige stukken. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden. Een schending van het redelijkheidsbeginsel kan evenmin worden volgehouden, aangezien de bestreden beslissingen niet in kennelijke wanverhouding staan tot de motieven waarop zij zijn gebaseerd. Deze motieven zijn deugdelijk en vinden steun in het administratief dossier.

## **OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

### **Artikel 1**

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

### **Artikel 2**

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes augustus tweeduizend vijftientig door:

A. DE SMET, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

D. D'HONDT, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

D. D'HONDT

A. DE SMET